

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רישק(עציר)

לפני **כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדברג ומיכל שרביט**

בעניין: **המאשימה** מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

הנאשם **רשיד רישק (עציר)**
ע"י ב"כ עוה"ד לביב חביב

גזר דין

השופט אלי אברבנאל

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירה של קשר למעשה טרור של רצח בנסיבות מחמירות וחטיפה לשם סחיטה, לפי סעיף 38(ג)(1) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: החוק) בצירוף עם עבירות לפי סעיף 301א(10) וסעיף 372 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן בעבירה של אימונים או הדרכה למטרות טרור, לפי סעיף 29(ב) לחוק (להלן: האישום הראשון).

2. על פי העובדות שביסוד ההרשעה, בסמוך לחודש פברואר 2022 קשר הנאשם עם חברו מנצור צפדי להקים חוליה צבאית אשר תפעל לביצוע פיגועים בישראלים. השניים תכננו לחטוף חיילים ישראלים לצורך עסקאות חילופי אסירים, וכן תכננו לבצע פיגועי ירי לעבר אנשי כוחות הביטחון "וחיסולו של חבר כנסת אשר לגביו היה לנאשם מידע מקדים על מסלול הליכתו". בפגישות שקיימו ביניהם שוחחו השניים על מקומות מסתור אפשריים, ועל דרכים לפעול באופן ממודר כדי להקטין את סיכויי חשיפתם.

עוד צוין בכתב האישום המתוקן, כי במסגרת הקשר ולשם קידומו השיג הנאשם 6000 ₪ לצורך רכישת נשק, וכן ניסה להשיג סכום כסף נוסף מארגון החמאס ללא הצלחה. מספר ימים לאחר

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רישק(עציר)

מכן שוחחו הנאשם ומנצור על גיוס אדם לביצוע פיגוע ירי במהלך צעדת הדגלים בירושלים בשנת 2023.

בתקופה האמורה פנה מנצור לשניים נוספים וגייס אותם לחוליה צבאית בראשותו (להלן: החוליה) ובשתי הזדמנויות "אימן מנצור את חברי החוליה בשני רובי 'איירוסופט' דמוי רובה מסוג M16". באחד מהמועדים הצטרף הנאשם אל חברי החוליה לאחר שאלה סיימו להתאמן בנשק בביתו של מנצור.

עוד נקבע כי הנאשם גייס את חברו סופיאן עג'לוני לחוליה ושוחח עמו על כוונתו להסב רובה "איירוסופט" לנשק שביכולתו להמית; שיתף אותו בתכנית להסתתר בבית ביהודה ושומרון לאחר ביצוע הפיגוע המתוכנן; ושוחח עמו על הצורך לפעול באופן ממודר כדי להקטין את סיכויי חשיפתם. סמוך לאחר מכן אמר הנאשם לסופיאן כי לצורך פעילות החוליה נדרש לו סכום של 6000 ₪ וביקש ממנו לשלם כמאה שקלים בחודש לצורך כך וכעבור מספר ימים הודיע לו כי השיג את סכום הכסף הנדרש.

3. בנוסף לכך הורשע הנאשם בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור, לפי סעיף 22(ב) לחוק; גיוס חברים לארגון טרור, לפי סעיף 22(ג) לחוק; ואיסור פעולה ברכוש למטרות טרור, לפי סעיף 31(א) לחוק (להלן: האישום השלישי), בכך שהצטרף לארגון הטרור חמאס, וממנו קיבל סכום של כ-20,000 ₪ לקידום פעילות הקשורה להפרות סדר מטעם הארגון. בחלק מסכום הכסף האמור רכש הנאשם זיקוקים. כחודשיים לפני חודש הרמדאן שחל בשנת 2022 בחודש אפריל, הציע הנאשם למנצור להצטרף לארגון החמאס "ולחלק לצעירים זיקוקים שרכש לצורך יידויים כנגד כוחות הביטחון במהלך עימותים בהר הבית במהלך חודש הרמדאן" וכן הציע לו להדביק כרזות ולתלות דגלי חמאס בהר הבית. מנצור הסכים לכך. במקביל לכך פנה הנאשם לסופיאן והציע לו "להתגייס לפעילות חמאס ולהכניס זיקוקים וציוד המיועד להפרות סדר של הארגון להר הבית, על מנת למנוע מיהודים לעלות לשם בחג הפסח. עוד אמר הנאשם לסופיאן כי הוא מעוניין לקיים תהלוכות מדי יום שישי במהלך הרמדאן על מנת לחזק את נוכחות חמאס בהר הבית ולהראות את עליונותו של ארגון החמאס על פני תנועת הפת"ח". לבקשת הנאשם הסכים סופיאן לאחסן בביתו הסמוך להר הבית את הציוד האמור כדי להקל על הפעילים להכניסו להר הבית.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רישק(עציר)

בכתב האישום המתוקן צוין עוד כי "בכשלוש הזדמנויות, סמוך לפני תחילת הרמדאן, נסעו מנצור, סופיאן ומעורבים נוספים לביתו של מ.א.ס ואספו ממנו, בהתאם לסיכום עם הנאשם, קרטונים ובהם כוורות זיקוקים וציוד המיועד להפרות הסדר, לרבות כרזות חמאס, דגלי חמאס ותמונות מחמד דף, ראש גדודי עז א-דין אל קסאם – הזרוע הצבאית של חמאס, זאת על מנת לחלק אותם לפעילים במטרה להכניסם להר הבית. לאחר מכן, בהזדמנויות שונות, חילקו הפעילים את כוורות הזיקוקים והאביזרים לאנשים באזור ירושלים בהתאם להנחיותיו של הנאשם". על פי הנחיית נאשם, מנצור המשיך בכך גם לאחר מעצרו של הנאשם. בשבוע הראשון של הרמדאן בשנת 2022 הוסתר הציוד האמור בביתו של סופיאן, וסופיאן הכניסו להר הבית. כמו כן בשבוע שלפני הרמדאן העביר הנאשם 750 ש"ח לסופיאן כדי שיקנה באמצעותו חבלים, קרשים ומכנסי טרנינג עבור פעילי הארגון שהיו אמורים לתלות ביחד עמו את הכרזות והדגלים במהלך הרמדאן. בשל מעצרו לא הספיק מנצור לקנות את הפריטים האמורים.

4. לבית המשפט הוגש רישומו הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי ארבע פעמים נדון לתקופות מאסר המצטברות ל- 42 חודשים, זאת לאחר שהורשע בעבירת קשר לפשע, סיוע לשימוש פחזני באש, שיבוש מהלכי משפט, פציעה בנסיבות מחמירות וחבלה בנסיבות מחמירות. באחד מגזרי הדין האמורים הופעל מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם. מכתבי האישום וגזרי הדין מושא ההרשעות האמורות עולה כי באחד המקרים מדובר בקשר ליירי זיקוקים לעבר כוחות הביטחון בהר הבית, הכנסת זיקוקים למתחם הר הבית וסיוע ליירי זיקוקים לעבר אנשי המשטרה באירוע התפרעות המוני. לאחר ההתפרעות, שיבש הנאשם מהלכי משפט, משהנחה את המעורבים באותו אירוע להכחיש בחקירתם כל קשר להתפרעות ולעצם ההיכרות ביניהם. בגזר דין נוסף מבין ארבעת האמורים, מדובר בקשר לרכישת זיקוקים כדי לירות אותם לעבר אנשי כוחות הביטחון בחודש הרמדאן 2020 ורכישת זיקוקים כאמור.

טיעוני הצדדים

5. המאשימה עותרת לקביעת מתחם של 8.5-13 שנות מאסר בפועל בגין האישום הראשון, ובגין האישום השלישי 30-44 חודשי מאסר. לטענתה "המתחמים שאנחנו מציעים גם לשיטתנו הם חמורים מאלה שהיינו עותרים לפני ה-7.10, אנו סבורים שיש להחמיר במידה של כ-20% מאשר המתחם הקודם. למרות שמדובר בעבירות שנעברו לפני ה-7.10. עבירות שנעברו אחרי מועד זה

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רישק(עציר)

נבקש לקבוע מתחם חמור יותר כ-50% מהמתחמים שטענו להם בעבר, זאת מאחר ש"ישראל נלחמת כעת בארגוני טרור שגדלו להיות מעצמות טרור וכשהיא מגויסת ונדרשת לשלם מחיר גדול בחיי אזרחיה וחייליה ... דגש גדול על ההשתייכות לארגון החמאס ארגון טרור ראשון בחזית העימות עם מדינת ישראל, קשה למצוא ביטויים לחומרת פעילותו של הארגון אליו משתייך הנאשם". משכך לטענתה "עוצמת הפגיעה בערך המוגן גדולה יותר בנסיבות ביצוע העבירה בפוטנציאל הנזק והנזק שהתרחש בפועל".

את עונשו של הנאשם עותרת המאשימה לקבוע בחלק הגבוה של המתחמים, בשים לב לכך שבטרם הודאתו נשמעה פרשת התביעה במשך ארבע ישיבות וכן נוכח הרשעותיו הקודמות של הנאשם.

עוד עותרת המאשימה להפעלת שני עונשי מאסר על תנאי משנת 2018 ומשנת 2020 התלויים ועומדים כנגד הנאשם. בעניין המאסר על תנאי שנקבע בת"פ (שלום י-ם) 38642-09-18 שבגדרו נגזר על הנאשם בין היתר עונש מאסר על תנאי לשלוש שנים מיום שחרורו בגין עבירות אלימות כלפי גוף, מסרה המאשימה כי על פי פלט של שירות בתי הסוהר הנאשם השתחרר ממאסר בתיק זה ביום 5.9.2019 ומשכך עבירות שבהן הורשע בתיק שלפנינו נמצאות בתקופת התנאי. לטענתה "המעשים וגם העבירות בהם הורשע הנאשם הינן עבירות אלימות כלפי גוף אשר בדיוק על מנת להרתיע את הנאשם מלבצען גזר בית משפט השלום את העונש המותנה. כך הנאשם הורשע בתיק דנן כי תכנן עם אחרים לבצע פיגועים נגד ישראלים, בין אם בחטיפת חיילים ישראלים ובין אם בפיגועי ירי, והכל כמפורט בכתב האישום המתוקן וברי כי מדובר בביצוע עבירות בנסיבות מובהקות של אלימות כלפי הגוף. אם לא די בכך, הרי שהנאשם אף הורשע בעבירה של אימונים או הדרכה להשתמש בנשק במטרה לבצע עבירה שהיא מעשה טרור, וגם בנסיבות אלו ברי כי הנאשם ביצע עבירות אלימות כלפי הגוף. בנסיבות אלו, לאור הרשעתו של הנאשם בעבירות שתוארו לעיל, שהינן עבירות אלימות כלפי גוף, הרי שהעונש המותנה הינו חב הפעלה במקרה זה".

בסך הכול עותרת המאשימה לגזור על הנאשם 13.5 שנות מאסר ולצבור עליהם את שני עונשי המאסר על תנאי האמורים. וכן להטיל קנס ומאסר על תנאי.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רישק(עציר)

6. ב"כ הנאשם טוען כי המאשימה "מגייסת את המצב העגום והקשה בו נמצאים שני העמים בכדי לבקש מבית המשפט הנכבד לספק עוד יותר מתרופה שכבר נוסתה וכנראה לא מביאה שום מזוור למצב בו אנו נמצאים". לדבריו אמצעי ענישה מחמירים בגין עבירות מהסוג שלפנינו "כבר נוסו ולא הביאו שום פתרון אלא להיפך הם מדרדרים אותנו לעוד יותר סחרורים של מלחמות ואלימות... אני מבקש מבית המשפט דווקא להשתמש בסמכות שלו להפעיל כוח, להעניש ולהטיל מעצרים להשתמש בה במתינות ובהלימה למעשים שזו מצוות החוק. לא ענישה מבטן ברוח התקופה שבה אנו חיים, לא יותר כוח ויותר נזק ויותר מאותו דבר אלא הלימה למעשים, ענישה אינדיווידואלית וכל זאת תחת עקרון החוקיות... המעשים נעשו וההודאה נעשתה לפני המלחמה ולכן החמרה בעונשו של הנאשם בגלל המלחמה היא דבר המנוגד לעקרון החוקיות ולכללי הענישה ולמעשה יש בו להעניש אדם על דברים שהוא לא היה חלק מהם ועוד לא נולדו והם לא קשורים למעשים אותם ביצע לא בזמן ולא במקום".

בעניין תיאור העבירות שבהן הורשע הנאשם, טוען ב"כ הנאשם כי באישום הראשון מדובר בתכניות כלליות, ראשוניות, חסרות מסוימות וגמירות דעת, הנעדרות תכנון ממשי ונעדרות ציון מועד למימושן. עוד נטען כי בידי החוליה הנזכרת באישום הראשון לא היה נשק, דבר המעיד על חוסר רצינותה ועל ריחוקה ממימוש מטרותיה. לדבריו לנאשם לא היה מעמד מיוחד בחוליה ולא היה לו חלק באימונים ברובה הצעצוע, הניתן לרכישה בחנויות, ומובן כי גיוס סך 6000 ש"ח לא היה בו כדי לממן רכישת נשק. לדבריו האופי האמיתי של פעילות הנאשם בא לידי ביטוי באישום השלישי, שחומרתו פחותה. לטענת ב"כ הנאשם יש לראות בשני האישומים שבהם הורשע הנאשם "מסכת עובדתית אחת. מדובר במעשים שנעשו באותה תקופה ממש... יש חפיפה בין המעורבים בפעילות בשני פרטי האישום ומדובר בפעילות שדומה באופן כללי ולכן אין שום סיבה לקבוע שני מתחמים נפרדים... בפועל לא בוצע כל מעשה אלימות".

עוד נטען כי "בענייננו שר הפנים הזדרז, אגב לפני שטענו לעונש, והודיע קבל עם ועדה ברוח התקופה שהינה אנחנו נפעל לשלילת תושבותו של הנאשם... בוודאי שהעובדה שחרב מתהפכת מעל לראשו של הנאשם לשלול את תושבותו הוא נתון שבית המשפט צריך להביא בחשבון".

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רישק(עציר)

עוד נטען כי הפעלת עונש מאסר על תנאי שהוטל בת"פ 18-09-38642 אינה אפשרית, שכן עבירת התנאי היא "עבירות אלימות כלפי הגוף" ואילו בגדרו של האישום הראשון שבגיננו מתבקש להפעיל את העונש, הורשע הנאשם בעבירת קשר, שעניינה הסכמה למעשה אלימות בשונה מביצועו. עוד נטען כי פלט מחשב של שירות בתי הסוהר, שעל פיו מבססת המאשימה את טיעונה כי העבירה מושא האישום הראשון נעברה בתקופת התנאי, לא הוגש במסגרת הראיות לעונש אלא בהשלמת טיעון שהוגשה לאחר מכן, ומשכך אין להתבסס עליו. לחלופין עותר ב"כ הנאשם להפעיל את העונש המותנה האמור בחופף, זאת בשים לב לכך שמדובר בעבירת קשר בלבד, ונוכח נסיבות הקשר כאמור לעיל.

דיון והכרעה

7. במהלך תקופה של כחודשיים בשנת 2022 פעל הנאשם באינטנסיביות כדי לקדם פעולות של טרור רצחני כנגד אנשי כוחות הביטחון וכנגד ישראלים באשר הם, ובד בבד פעל כדי להצית תבערה בהר הבית בתקופת חודש הרמדאן, זאת לאחר שהצטרף לארגון הטרור הרצחני חמאס.

ביחד עם חברו צפדי הקים הנאשם חוליה, בכוונה לבצע באמצעותה פיגועי חטיפה וירי וכן רצח של חבר כנסת. פעילות החוליה סוכלה בטרם התגבשה על ידה תכנית פיגוע מפורטת הכוללת זמן ומקום לביצוע הפיגוע ובטרם השיגו חברי החוליה נשק. עם זאת את טענת ב"כ הנאשם, ולפיה מדובר ב"תכניות כלליות" בלבד שמידת הסיכון הנשקפת מהן נמוכה, יש לדחות. הנאשם וחברו גייסו לחוליה חברים נוספים; ערכו לחברי החוליה אימונים באמצעות רובי "איירוסופט" דמויי רובה M16; שקלו להסב רובה "איירוסופט" לנשק קטלני; גייסו סכום כסף לצורך פעילות החוליה; ניסו לגייס סכום כסף נוסף; וליבנו דרכים לקדם את תכניתם, בין היתר בעניין מקומות מסתור אפשריים שישמשו אותם לאחר ביצוע הפיגוע ובעניין הצורך במידור כדי להקטין את סיכויי חשיפתם. משך הזמן שבו פעל הנאשם עם חבריו; גיוסם של חברים נוספים לחוליה; גיוס כסף; תכנון מתקדם שעם הזמן הלך ונעשה מפורט; וקטיעת התכנית העבריינית בעקבות מעצרו של הנאשם ולא בשל זניחתה על ידו – כל אלה מעידים כי החוליה שבה השתתף הנאשם הייתה בעלת פוטנציאל ממשי להוצאת תכניתיה הרצחניות אל הפועל.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רישק(עציר)

כאמור בד בבד עם פעילות זו, לאחר שהתגייס לחמאס, פעל הנאשם להכניס למתחם הר הבית כוורות זיקוקים, דגלי חמאס, כרזות חמאס, ותמונות דמויות בולטות בארגון החמאס, כדי לחלקם למשתתפים בתפילות הרמדאן, על מנת לגרום להפרות סדר אלימות שבמהלכן יידו המשתתפים זיקוקים לעבר אנשי כוחות הביטחון ויניפו דגלי חמאס.

העבירות שעבר הנאשם נועדו לפגוע בביטחון המדינה, להביא לפגיעה בנפש בישראלים באשר הם, לחזק את ארגון הטרור חמאס ולגרום לאירועי אלימות המוניים שפוטנציאל הסכנה שלהם גבוה במיוחד במתחם הר הבית. לכך יש להוסיף את מטרת החוליה לרצוח חבר כנסת שתנועותיו מוכרות לחבריה – תכנית בעלת חומרה יתרה. עיון בפסיקה שהוגשה לעיוננו מטעם הצדדים מלמד כי מנעד הענישה בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם רחב. עם זאת מהפסיקה עולה כי בגין עבירות מסוג זה מתחייבת ענישה מחמירה העומדת על שנות מאסר מרובות (ע"פ 3817/15 אבו מפלפל נ' מדינת ישראל (25.5.2016) שנסיבותיו מפורטות בתפ"ח (י-ם) 1307-09-13 (19.4.2015); ע"פ 3289/05 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (10.10.2005); ע"פ 6008/15 עויסאת נ' מדינת ישראל (7.3.2017)). לא נעלמה מעינינו העובדה כי הפסיקה האמורה ניתנה בגין עבירות שעונשן המרבי חמור מהעונש המרבי של העבירות שבהן הורשע הנאשם.

נוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם לעבירות שבהן הורשע הנאשם עומד על 9-13 שנות מאסר בפועל.

בקביעת המתחם האמור נתנו את דעתנו גם לאירועי הטרור הרצחני המתרחשים בישראל החל משבעה באוקטובר 2023. אף שהנאשם עבר את העבירות לפני ההקצנה שחלה במועד האמור בחומרת אירועי הטרור וריבויים, ואף שהרשעתו על פי הודאתו ניתנה לפני מועד זה, לא ניתן לחלוק על כך כי בגזירת הדין שיקולי הלימה מחייבים לתת ביטוי מסוים לאירועים האמורים.

בבג"ץ 7287/23 גידאן נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (11.10.2023) שבגדרו נבחן צו החרמה והריסה שהוצא בעניין ביתו של מחבל, נקבע כלהלן:

"מדינת ישראל נלחמת זו עת ארוכה בגורמי טרור אשר אינם בוחלים בכל אמצעי לפגיעה בחפים מפשע. בתקופה האחרונה פיגוע רודף פיגוע

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רישק(עציר)

והנתונים מלמדים כי רק בשנה האחרונה, ועוד לפני אירועי הימים האחרונים, בוצעו למעלה מאלפיים פיגועי טרור שגבו את חייהם של עשרות בני אדם חפים מפשע. בשעה ששורות אלה נכתבות, מצויה מדינת ישראל במערכה קשה ומדממת מול אותו ארגון טרור רצחני שבשליחותו בוצע הפיגוע שבענייננו, לאחר שזה ביצע מעשים נפשעים ונתעבים שהדעת אינה סובלת, באלפי בני אדם, בהם קשישים, נשים וילדים. במציאות ביטחונית קשה ומורכבת זו, מדינה חפצת חיים זכאית, ואף חייבת, לנקוט אמצעים, גם אם קשים, לשם הגנה על שלום אזרחיה ותושביה ועל ביטחונם.

אף שמדובר בסוגיה שונה, דברים אלה יפים גם לעניין שלפנינו, וכשים לב אליהם נכון גם בתחום הענישה לתת ביטוי מסוים לשינוי המציאות שחל במדינת ישראל בעת האחרונה.

ברע"פ 7908/23 אלנאגר נ' מדינת ישראל (27.11.2023) לא נמצאה הצדקה להתערבות בפסקי דין של בתי משפט מחוזיים אשר קבעו כי "בעת הזו", נוכח שינוי הנסיבות הביטחוני בעקבות מלחמת חרבות ברזל, יש לקבוע מתחמי ענישה גבוהים מן הרגיל לעניין עבירת השב"ח. נפסק, כי "שיקול הדעת בגזירת העונש נתון לערכאה הדיונית בהתאם לנסיבות כל מקרה הנדון לפניו, ובתוך כך גם התחשבות בצוק העיתים". עיון בפסק הדין שניתן בבית המשפט המחוזי בפרשה זו, מעלה כי העונש המחמיר נגזר בין היתר בגין עבירה שעבר אחד הנאשמים בשנת 2022, כשנה לפני פרוץ מלחמת חרבות ברזל.

8. הנאשם יליד 1999. הודאתו ניתנה לאחר שבארבעה מועדים נשמעו ראיות בתיק זה. לכך יש להוסיף כי ארבע פעמים בעבר נדון הנאשם בפלילים, פעמיים מהן בגין עבירות שממין העניין. נראה כי עונשי מאסר שהוטלו על הנאשם בעבר לא הרתיעו אותו מלהמשיך ללכת בדרך זו, ואף להסלים במידה ניכרת את מהלכיו. נוכח נסיבות אלה ומשמדובר בפעם החמישית שבה נגזר מאסר בפועל על הנאשם, ומשנדרש במיוחד בעת הזו להרתיע הן את הנאשם והן את הרבים מביצוע עבירות כגון אלה, ומשקיים סיכוי של ממש כי החמרה בעונש תביא לכך, יש לקבוע את עונשו בסמיכות לרף העליון של מתחם העונש ההולם לעבירות שבהן הורשע.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רישק(עציר)

9. לכך יש להוסיף הפעלה של עונש מאסר על תנאי של שישה חודשים לתקופת תנאי של שלוש שנים, שהוטל על הנאשם ביום 7.6.2020 בת"פ (שלום י-ם) 52536-03-20, בגין "עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירה של קשירת קשר לפשע או עבירת התפרעות".

10. וכן יש להוסיף הפעלה של עונש מאסר על תנאי של 10 חודשים לתקופת תנאי של שלוש שנים, שהוטל על הנאשם ביום 17.12.2018 בת"פ (שלום י-ם) 38642-09-18, בגין "עבירת אלימות כלפי גוף".

טענת ב"כ הנאשם כי לא הוכח כי העבירות שבהן הורשע הנאשם בתיק שלפנינו נעברו בתקופת התנאי, דינה להידחות. משהמאשימה הגישה פלט של שירות בתי הסוהר, ולפיו הנאשם שוחרר ממאסר בתיק האמור ביום 5.9.2019, ומשהגנה אינה חולקת על מועד השחרור האמור, ומשעבירות מושא כתב האישום שלפנינו נעברו החל מחודש פברואר 2022, הרי שהנאשם עבר את העבירות בתקופת התנאי. טענת ב"כ הנאשם, ולפיה המאשימה לא הייתה רשאית להגיש את הפלט האמור כנספח להשלמת טיעוניה לעונש, דינה להידחות, משהמאשימה ציינה במעמד הטיעונים לעונש כי כוונתה לעשות כן ומשלצדדים התאפשר להשלים בכתב את טיעוניהם בהתייחס לשאלת הפעלת מאסר על תנאי זה. לכך יש להוסיף כי לאחר הגשת השלמת הטיעונים לעונש נקבע מועד נוסף להשלמת טיעונים במסגרת דיון בעל פה, וזה התבטל משב"כ הנאשם הודיע כי הדבר אינו נדרש עוד.

במחלוקת שנפלה בין הצדדים בשאלה אם עבירת התנאי שלשונה "עבירת אלימות כלפי גוף", כוללת בגדרה את העבירות שבהן הורשע הנאשם בתיק זה, הדין עם המאשימה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי "המבחן להפעלת התנאי אינו מבחן טכני-פורמלי אלא מבחן מהותי-ענייני" (ע"פ 49/80 מסילתי נ' מדינת ישראל (16.6.1980)), עוד נקבע כי הכלל האמור חל ביתר שאת כאשר "עבירת התנאי הוגדרה מלכתחילה בצורה רחבה ביותר ולא הוגבלה לסעיפי עבירות ספציפיים" (ע"פ 308/06 מדינת ישראל נ' טבן (15.5.2006)).

בענייננו נקבעה עבירת התנאי באופן גורף ככל עבירות האלימות כלפי גוף. אין מקום להוציא מגדרן של כלל עבירות האלימות את עבירת הקשר לאלימות, מקום שבו מדובר בקשר לעבירת אלימות מובהקת. פרשנות זו תסכל את כוונת בית המשפט בקביעתו את עבירת התנאי

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רישק(עציר)

בנוסח האמור. כך, בע"פ 412/84 דוויק נ' מדינת ישראל (27.3.1995) נקבע בעניין עבירת תנאי שהוגדרה בגזר הדין "עבירת רכוש כלשהי" כלהלן:

"בית המשפט נקט לשון 'עבירת רכוש', דהיינו תוך תיאור סוג העבירות... ובכך ביטא את כוונתו, כי העבירה הנוספת תיקבע על פי הערך החברתי שהעבירה באה להגן עליו ולא על פי מיקומה 'הגיאוגרפי' בחוק הפלילי. עבירת הקשר, כאשר היא באה לעניין מעשה השוד, מגינה, בין השאר, על הערך החברתי של שלמות הרכוש, ועל כן היא מהווה בהקשר זה 'עבירת רכוש'. יתכן כי הדין היה שונה, אילו קבע בית המשפט את העבירה הנוספת על פי מספרה בחוק העונשין... לא כן בענייננו, שבו בית המשפט נקט לשון סוג ('עבירת רכוש'), שגם עבירת הקשר לבצע עבירה מאותו סוג כלולה בו".

דברים אלה יפים לענייננו. משעבירת התנאי הוגדרה על פי סוגה – "עבירת אלימות כלפי גוף" – כוללת היא גם את עבירת הקשר לרצח.

משכך במסגרת גזר הדין בתיק זה יש להפעיל את שני המאסרים המותנים האמורים.

11. אשר על כן יש לגזור את דינו של הנאשם כלהלן:

12.5 שנות מאסר בפועל.

הפעלת שני עונשי המאסר על תנאי האמורים במצטבר זה לזה ולעונש המאסר בתיק זה, באופן שבסך הכול יידון הנאשם למאסר בפועל שמשכו 13 שנים ו-10 חודשים, החל מיום מעצרו 19.4.2022.

מאסר על תנאי בן שנה אחת לשלוש שנים משחרורו של הנאשם ממאסר, בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם בתיק זה וכן בגין כל עבירת אלימות מסוג פשע וכל עבירה על חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 58479-05-22 מדינת ישראל נ' רישק(עציר)

השופטת חיה זנדברג

אני מסכימה.

השופט מיכל שרביט

אני מסכימה.

אשר על כן הוחלט פה אחד לגזור את דינו של הנאשם כאמור לעיל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ד, 25 יוני 2024, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל

אלי אברבנאל,
שופט